

Ανοικτή επιστολή ή «ταξιδεύοντας προς τον Πειραιά εν έτει 2015».

του Βασιλείου Μακρουπούλια*

μετανάστες και «πρόσφυγες» ευρίσκονται παντού

Οι «παράτυποι»

Δεν υπάρχει -ή μάλλον δεν υπήρχε- ωραιότερο πράγμα από το αυγουστιάτικο ταξίδι με το πλοίο από τη Μυτιλήνη, από τα νησιά του Αιγαίου, προς τον Πειραιά. Πόσες πινελιές ξόδεψε ο Ελύτης για να δώσει τις εντυπώσεις που γεννιούνται στην ψυχή του ανθρώπου μέσα από την επαφή του με το γαλανό και το πράσινο της θαλάσσιας φύσης. Δεν ξέρω όμως πώς θα περιέγραφε την τωρινή παρατημένη και προδομένη Ελλάδα ο νομπελίστας ποιητής μας.

Ανεβαίνουμε στο καράβι, στο σύγχρονο και ωραίο από κάθε άποψη καράβι, βράδυ Αυγούστου, με προορισμό τον Πειραιά. Είμαστε Έλληνες πολίτες μέσα στην ενωμένη Ευρώπη, μέσα στο ευρωπαϊκό όνειρο, σύμφωνα με το οποίο η Ελλάδα θα αποτελούσε πολιτιστικό και πολιτικό και οικονομικό όριο της Ευρώπης. Μιάς Ευρώπης η οποία όταν θυμήθηκε να γράψει σύνταγμα το στόλισε με φράσεις του Θουκυδίδη. Ενός Θουκυδίδη ο οποίος ύμνησε την νοητική και κρατική ανεξαρτησία των Αθηνών. Λέγοντας ότι η Αθήνα έγινε ένδοξη πόλη επειδή μπόρεσε να ελέγξει και να δημιουργήσει άξιους πολίτες, ξέροντας ανά πάσα στιγμή ποιοι ευρίσκονται στην Αθήνα, τηρώντας τους νόμους που η εκκλησία τους ψήφιζε. Υπήρχε ποτέ περίπτωση στη Δημοκρατία των Αθηνών-που τόσο χρησιμοποιούν δεξιοί και αριστεροί σήμερα-να εισέρχονταν στίφη ανατολιτών χωρίς κανείς να αντιδρά στην παρανομία και στην ευθανασία του ελληνικού κράτους;

Καθόμαστε στις θέσεις μας. Είμαστε Έλληνες φορολογούμενοι πολίτες έχουμε πληρώσει το εισιτήριό μας, το ελληνικό κράτος ,και βάσει του συντάγματος, οφείλει να μας εξασφαλίσει ένα άνετο και ασφαλές ταξίδι. Α, πρίν να συνεχίσουμε θα πρέπει οπωσδήποτε να παρακαλέσουμε τις ακτοπλοϊκές εταιρείες να γεμίσουν με πρίζες κάθε πλευρά και σημείο των καραβιών διότι τα πανάκριβα κινητά και οι πανάκριβες tablets and ipads των εξαθλιωμένων μεταναστών δεν φορτίζονται γρήγορα με αποτέλεσμα να καθυστερούν οι selfies και οι επικοινωνίες με τους απείρους συνδέσμους που τους περιμένουν τόσο οργανωμένα σε τόσα μέρη της Ελλάδος.

Οι «παράτυποι» μετανάστες και «πρόσφυγες» ευρίσκονται παντού, το πλήρωμα δεν ξέρει τι να απαντήσει στα παράπονα ηλικιωμένων ανθρώπων που νοιώθουν άβολα, επειδή μεγάλωσαν και έμαθαν ότι αυτό το οποίο είναι νόμιμο θα πρέπει να τηρείται. Είναι πράγματι απάνθρωπο να βλέπεις ότι εν έτει 2015 το ελληνικό κράτος θεωρεί ως παρανόμους μόνο τους Έλληνες πολίτες που δεν πληρώνουν φόρους. Όλα τα άλλα τα επιτρέπει το σημερινό Ελληνικό κράτος. Την κατάργηση των συνόρων-η συνθήκη του Ελσίνκι το 1975 η οποία θεσμοθετεί το σεβασμό της εδαφικής ακεραιότητας και συνόρων ισχύει άραγε αναρωτιούνται όλοι οι Έλληνες-μέσα από την αθρόα εισροή “προσφύγων”, την αποφυλάκιση βαρυποινιτών οι οποίοι σκοτώνουν αμέσως μετά την αποφυλάκισή τους κ.α. Επίσης πολλοί από τους Έλληνες του καραβιού αναρωτιούνται φωναχτά: το Ελληνικό κράτος πότε περιέθαλψε τους αστέγους που πεθαίνουν στα παγκάκια. Γιατί δεν βοηθεί τις ελληνικές πολύτεκνες οικογένειες; Γιατί δεν βρίσκει λύση στο θέμα της ανεργίας των Ελλήνων εργατών; Γιατί για τους “παράτυπους μετανάστες” τόσος κόπος και αγωνία να βρεθούν χρήματα και όλα όσα χρειάζονται ώστε να γίνουν επίσημα ευρωπαίοι πολίτες; Διότι αυτός είναι ο σκοπός. Ο εποικισμός της Ευρώπης από τα πλήθη των ανατολιτών που απαρνούνται την πατρίδα τους για να προωθήσουν τον εξισλαμισμό της Ευρώπης μόνο στους αδαείς και ανιστόρητους πλέον δεν γίνεται πιστευτό.

Υπάρχουν ακόμα απορίες από τους βασανισμένους Έλληνες του πλοίου. Με ποιο δικαίωμα εμείς ως Έλληνες φορολογούμενοι νόμιμοι πολίτες συνταξιιδεύουμε με ανθρώπους που παράνομα εισήλθαν στη χώρα μας. Τηρούνται οι κανόνες υγιεινής; Έχουν ελεγχθεί από υγειονομικής απόψεως(η σημασία όλων αυτών διατρανώθηκε από τον υπουργό υγείας ο οποίος ανήγγειλε υποχρεωτικές εξετάσεις υγείας, ήδη στην πολιτισμένη δύση ο ιατρικός έλεγχος είναι υποχρεωτική συνήθεια για όλους. Με αυτόν τον τρόπο τα κράτη προοδεύουν, γνωρίζοντας το υγειονομικό status quo των κατοίκων τους).Τα απορημένα πρόσωπα των Ελλήνων επιβατών έρχονταν σε αντίθεση με τα χαρούμενα πρόσωπα των “προσφύγων”, οι οποίοι απολάμβαναν το ταξίδι βγάζοντας selfie στην κουπαστή και όχι μόνο. Εννοείται ότι οι τουαλέτες ήταν κάτι το απαγορευμένο διότι ήταν τέτοιος ο συνωστισμός από τους “πρόσφυγες” που οι αισθήσεις σου σε απωθούσαν.

Επίσης ερώτημα αποτέλεσε και το κατά πόσο το Ελληνικό κράτος είναι σίγουρο ότι ανάμεσα σε όλους αυτούς τους “δυστυχείς πρόσφυγες” δεν υπάρχουν οι γνωστής ψυχικής αρτιμέλειας τσιχαντιστές οι οποίοι ως γνωστόν βλέπουν με περισσή συμπάθεια τους Έλληνες χριστιανούς ορθοδόξους(σε χάρτη που δημοσίευσαν μας θεωρούν μέρος της ευρύτερας επαρχίας της Ανατολίας (μολών λαβέ βέβαια). Ας αφήσουμε βέβαια το ερώτημα εάν όλοι καταμετρώνται και αν τέλος πάντων στο καράβι ανεβαίνουν όσοι έστω υποτυπωδώς έχουν ελεγχθεί.

Η νύχτα κυλά ήρεμη. Ποιός άραγε μπορεί να απολαύσει ένα αυγουστιάτικο ταξίδι με πλοίο, το οποίο σε άλλες εποχές θα ήταν τόσο γραφικό ευρισκόμενος σε ένα χώρο που έχει καταληφθεί κυριολεκτικά από “παράτυπους μετανάστες”. Δεν σου κάνει κέφι να πάς πουθενά. Το Ελληνικό κράτος δίδει μαθήματα πώς θα αντιμετωπίσει τα παιδιά μας σε λίγα χρόνια, όταν αυτά θα νοιώθουν ξένα στην ίδια την πατρίδα τους. Όταν σαν τον Κοραή θα πρέπει να φύγουν μακριά και από εκεί ίσως να ξαναχτίσουν το επόμενο Ελληνικό κράτος το οποίο θα στηρίζεται σε Εθνικές αρχές και συνέχειες και όχι σε πρόσκαιρους καιροσκοπισμούς. Οι Έλληνες του καραβιού ανυπομονούν να φθάσουν στον Πειραιά. Και που φθάνουμε; Το λεωφορείο που οδηγεί στο μετρό είναι κατειλημμένο κυριολεκτικά. Το τραίνο επίσης. Αναρωτιέσαι. Τηρούνται οι νόμοι; Γιατί οι Έλληνες καλούμαστε να

είμαστε νομοταγείς και φορολογικά εντάξει όταν όλα γύρω μας τα παράνομα καταστρέφουν την ποιότητα αλλά και την ουσία της ζωής μας; Βέβαια αυτοί που μέσα από την “παράτυπη μετανάστευση” ξανασχεδιάζουν σύνορα και κόσμους” απολαμβάνουν την ησυχία των παλατιών τους. Αλλά -σε αντίθεση με βασική μαρξική αρχή- αυτά ισχύουν για να μην σταματήσουν ποτέ να ισχύουν.

Εισερχόμενος στον ηλεκτρικό σκέφτομαι εάν αυτοί οι άνθρωποι είναι πράγματι πρόσφυγες. Είναι όλοι νέοι και νέες, όλοι μουσουλμάνοι, έχουν ολόκληρο ηλεκτρονικό εξοπλισμό. Μου θυμίζουν πολεμιστές με άλλα όπλα που έρχονται στην Ευρώπη για να την κερδίσουν και να την παραδώσουν σε αυτούς που ξέρουν και πρέπει. Συνεχώς γελάνε -ας είναι καλά οι άνθρωποι αλλοίμονο,- σκέφτομαι όμως τι θάρρος θα ήθελε μία μικρασιάτισσα μάννα να χαζογελάει συνεχώς μέσα στο τραίνο. Προσπαθώ να εισχωρήσω στην βαθύτερη αξιολογική έννοια του πρόσφυγα. Η σύμβαση της Γενεύης το 1951 διαχωρίζει πλήρως τις έννοιες του πρόσφυγα και του μετανάστη. Άλλο ο ένας άλλο ο άλλος. Βέβαια τα καλά μας Μ.Μ.Ε κάνουν ένα ακούσιο τσουβάλιασμα-δεν είναι το μόνο και γι’ αυτό συνεχίζουμε. Πρόσφυγας λοιπόν είναι «κάθε πρόσωπο το οποίο εκ δεδικαιολογημένου φόβου διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξης, ή πολιτικών πεποιθήσεων ευρίσκεται εκτός της χώρας της οποίας έχει υπηκοότητα και δεν μπορεί ή λόγω του φόβου αυτού δεν επιθυμεί να απολαμβάνει της προστασίας της χώρας ταύτης ή εάν δεν έχει κάποια υπηκοότητα και βρίσκεται εκτός της χώρας της συνήθους διαμονής αυτού και δεν μπορεί ή δεν θέλει να επιστρέψει σ’ αυτήν...» Αναρωτιέμαι, καλά ξαφνικά τεράστια μεγέθη πληθυσμών από τόσες πολλές χώρες που σε καμμία περίπτωση δεν έχουν πόλεμο (οι συρράξεις με τους Ταλιμπάν σε Πακιστάν και Αφγανιστάν σε καμμία των περιπτώσεων δεν δικαιολογεί τα εκατομμύρια των εισερχομένων στην Ελλάδα πακιστανών και Αφγανών) τώρα κρίθηκαν και τόσο γρήγορα ανεπιθύμητοι ώστε να αλώσουν την Ελλάδα και την Ευρώπη; Όταν όλα αυτά τα κράτη είχαν πολέμους ανεξαρτησίας, ενάντια στην Ινδία το Πακιστάν ,γιατί δεν είχαμε τα σημερινά προβλήματα; Μάλλον κάποιοι τώρα εκπονούν κάτι άλλο τόσο “ωραίο και εξουσιαστικό”.

Σύμφωνα με την ίδια σύμβαση μετανάστης είναι : “αυτός ο οποίος εγκαταλείπει μια χώρα σε αναζήτηση εργασίας και στην προσπάθεια επίτευξης ενός καλύτερου επιπέδου συνθηκών διαβίωσης“. Άρα δεν είναι όλοι το ίδιο οι “εξαθλιωμένοι” εξ ανατολής. Πολλοί έχουν έλθει όχι γιατί έχουν προβλήματα στη χώρα τους-μία χαρά είναι εκεί πέρα-απλά κάποιοι τους έπεισαν για το δυτικό όνειρο. Διότι αφ’ ής στιγμής δήλωσαν μετανάστες παραδέχονται ότι αναζητούν εργασία και καλύτερη απλά συνθήκη ζωής. Άρα δεν θα πρέπει να τους “τσουβαλιάζουμε”. Ωραία. Ας δεχθούμε ότι οι πρόσφυγες -κάποιοι τέλος πάντων-έχουν δικαίωμα να αναζητήσουν άσυλο μετά την παράνομη είσοδο στη χώρα μας. Οι μετανάστες όμως με ποιο δικαίωμα έρχονται παράνομα τη στιγμή που θα μπορούσαν να τηρήσουν όλο το ελληνικό και ευρωπαϊκό δίκαιο εξεύρεσης εργασίας στη χώρα μας; Άρα κάτι άλλο σχεδιάζεται και όλοι γνωρίζουμε τα παιχνίδια εξουσίας στην εποχή μας.

Συχνά παρακολουθούμε νεαρές και νεαροί εξ ανατολών να ερωτώνται γιατί ταξιδεύουν προς την Ευρώπη. Η απάντησή τους είναι αφοπλιστική. Θέλουν να σπουδάσουν στη Ευρώπη. Μάλιστα .Ενδιαφέρουσα απάντηση. Ελπίζουμε μόνο να σπουδάσουν και να γυρίσουν στις πατρίδες τους για να τις δια φωτίσουν και να τις οδηγήσουν στην ευδαιμονία. Οι νιγηριανοί π.χ ας σπουδάσουν στην Ελλάδα και μετέπειτα ως νιγηριανοί ας γυρίσουν στην πατρίδα τους για να πάρουν την τεχνογνωσία και το χρήμα των πετρελαίων στα χέρια τους. Διότι ας υπενθυμίσουμε ότι οι μικρασιάτες αδελφοί μας πρόσφυγες περίμεναν τον Βενιζέλο να τους γυρίσει στις εστίες τους μέχρι περίπου το 1930. Εάν ρωτούσες κάποιον μικρασιάτη πρόσφυγα γιατί είσαι εδώ θα σου έλεγε ότι απλά έχασε την πατρίδα του, όχι ότι θέλει να σπουδάσει στην Ελλάδα. Όλη αυτή η άπατρις στάση είναι ύποπτη. Αλλά τέτοιες ώρες τέτοιο ξεψείρισμα θα μας πείτε. Και εμείς θα συμφωνήσουμε. Καληνύχτα γλυκιά μου πατρίδα.

***Ο Βασίλειος Μακρουπούλιας είναι δρ. Φιλοσοφίας.**

Σ.Σ: Κάπου διάβασα ότι οι “εξαθλιωμένοι” του πεδίου του Άρεως δεν θέλουν το Βοτανικό γιατί εκεί θα γίνει τζαμί και αυτοί δεν είναι μουσουλμάνοι, απλά κάποιοι θέλουν να βάλουν τους εισερχομένους να μαλώνουν μεταξύ τους. Εδώ θυμηθήκαμε τον Καβαφικό Καισαρίωνα: *“Εν μέρει για να εξακριβώσω μια εποχή, εν μέρει και την ώρα να περάσω, την νύχτα χθες πήρα μια συλλογή επιγραφών των Πτολεμαίων να διαβάσω.”* Εμείς απλά γράψαμε κάτι.

06.09.2015

Πηγή: www.antibaro.gr/